

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Cirkulärreferat nr 4/1997

Till trafikförsäkringsbolagen

Trafikskadeersättning till en skadelidande, som dömts för vållande till annans död (grovt brott), grov vårdslöshet i trafik samt grovt rattfylleri, har med hänsyn till i ärendet föreliggande omständigheter bedömts böra jämkas till noll.

NN ådrog sig vid en trafikolycka frakturer i vänster lårben och höger fotled. Han fick vid olyckan också sårskador på höger knä samt en näsfraktur. Invaliditeten har bedömts till 11 procent definitivt.

I ett yttrande den 20 februari 1997 anförde nämnden bl a följande.

"I en dom från Eskilstuna tingsrätt avgiven den 15 oktober 1993 har NN dömts för vållande till annans död (grovt brott), grov vårdslöshet i trafik samt grovt rattfylleri till fängelse i ett år. Någon skadebetingad inkomstförlust eller några merkostnader till följd av trafikskadan synes inte föreligga i ärendet utan det är endast ideell ersättning som är aktuell. Mot bakgrund av den mycket allvarliga trafikbrottsligheten och den uppenbara likgiltighet som NN visat för andra medtrafikanter vid upprepade tillfällen den 16 mars 1993 och hans egen situation, med en förhållandevis blygsam medicinsk invaliditet och inte alltför påtagliga olägenheter, skulle det, enligt nämndens mening, framstå som stötande om ideell ersättning skulle utgå till honom ur trafikförsäkringen. I anledning härav förordar nämnden att nedanstående ersättningar (ersättning för lyte och men samt ersättning för kostnader och olägenheter; undertecknads anmärkning), som nämnden i och för sig kan bestämma, jämkas till noll."

Nämnden anförde vidare under rubriken Lyte och men bl.a. följande.

"Bolaget har föreslagit att NN bör lämnas ett medicinskt förbehåll att få ärendet omprövat såvitt gäller lyte och men samt kostnader och olägenheter inom sedvanlig preskriptionstid, beträffande eventuell framtida artros i vänster knä. Nämnden har i och för sig ingen erinran mot att ett sådant förbehåll lämnas men mot bakgrund av nämndens nuvarande ståndpunkt i jämningsfrågan bör i sådant fall en ny prövning göras avseende jämkning i den delen."

Skiljaktig mening.

En av nämndens ledamöter var av skiljaktig mening och ansåg att jämkning borde ske till en tredjedel.

Anmärkning:

NN hade vid olyckstillfället en promillehalt i blodet om minst 1,95. Tingsrätten fann NN övertygad om följande: Han hade framfört fordonet, som han färdades i, under långa sträckor på fel sida av vägbanan alltmedan han trots mötande trafik haft helljuset påslaget. Han hade vidare bakifrån kört på en personbil samt avvikit från platsen. I samband med att hans fordon därefter kom över på fel sida av vägbanan hade han kolliderat front mot front med en bil vars förare avled.

Tingsrätten fann att framförandet av fordonet innebar ett särskilt trafikfarligt beteende. Rätten fann också att han - genom att vid två tillfällen köra över på fel sida av vägbanan vid möte med andra bilister - visat uppenbar likgiltighet för andra människors liv och egendom.

Stockholm i oktober 1997

Marie Åhl